

พุทธทาสภิกขุ. (๒๕๔๘). ความเจ็บไข้มาเตือนให้ฉลาด. กรุงเทพฯ : สุขภาพใจ. ๗๐ หน้า.

หนังสือเล่มนี้กล่าวถึง ความเจ็บไข้มาเพื่อตักเตือนให้ฉลาด มาเพื่อสั่งสอนให้ฉลาดหรือว่ามาเพื่อบอกให้เตรียมเนื้อเตรียมตัวสำหรับการดับไม่เหลือแห่งความทุกข์ เราเป็นทุกข์ เพราะเรายังหวังอยู่ในโลก เรายังติดอยู่ในโลก ยังติดอยู่ในสิ่งสวยงามๆ ของสังสารวัฏฏ์พอเรามองเห็นว่าเป็นของมายาชั่วครึ่งชั่วคราว และหลอกลวงให้เราเป็นทุกข์ เราก็ไม่หวังเหยื่อ ไม่หวังที่จะกินเหยื่อ ไม่หวังที่จะเอร็ดอร่อยสนุกสนานในเรื่องโลก อีกต่อไปไม่หวังที่จะไปเกิดเป็นอะไรที่ไหนอีกทั้งหมดมันเป็นเรื่องมายาหลอกลวง ชั่วครึ่งชั่วคราวไปทั้งนั้น